

آينه

سياست‌ورزی بهداشتی

● ... فردی ممکن است بگوید از این سیاست‌ورزی بهداشتی سوءاستفاده خواهد شد و خود بدل به ابزار نوترالیتی، اختگی، پاستوریزه و استرلیزه‌کردن سیاست شود. این نقد کاملا بجاست؛ زیرا می‌توان با زبان پاکیزه، تیزترین نقدها را به قدرت وارد آورد (نه اختگی نه اختگی)؛ امروزه افرادی با ادعای بهداشتی‌بودن خود را به آن راه زده‌اند. گویی بلشتی‌های جامعه را نمی‌بینند و حاضر نیستند کوچک‌ترین عباری بر قیابشان بنشیند. ذیلا چندین نمونه را ذکر می‌کنم... عده‌ای زبان آکادمیک را برگزیده‌اند. زبان آکادمیک، زبان شک است. هیچ چیز را از جنس یقین نمی‌داند و بیشتر به توصیف و تبیین می‌پردازد... بیشتر دانشگاهیان ما، امروزه کارمند هستند و بخشی از بروکراسی را تشکیل می‌دهند لذا باید طوری سخن بگویند که به جایی برنخورد!...عده‌ای زبان دونبش را برگزیده‌اند. این عده به‌خاطر منافع‌شان دکان دونبش زده‌اند و در تعاملات‌شان به اصطلاح فرنگی‌ها از دو طرف دهان صحبت می‌کنند. اینها از آنجا که می‌خواهند هم از توبره و هم از آخور بخورند همواره از موضع مناقفانه و سالوسانه صحبت می‌کنند چراکه باید متحد همه باشند و منافع‌شان تأمین شود... عده‌ای زبان ترس‌خوره را برگزیده‌اند. ترس باعث می‌شود انسان نتواند منویات قلبی خود را آشکارا به زبان بیاورد لذا به لکت می‌افتد. شاید هم‌زبان‌ش را به ایهام و استعاره اغشسته کند و پشت نمادها سنگر بگیرد تا اگر روزی یقه‌اش را گرفتند، موضع خود را تفسیر و تاویل کند. عده‌ای زبان تمجیح را برگزیده‌اند. این عده جویده جویده سخن می‌گویند؛ یعنی برای بیان یک موضع، جان‌شان را می‌پای؛ زیرا می‌خواهند از پاسخ‌های شفاف فرار کنند... این سنخ سیاست‌ورزان تن به سازمان سیاسی نمی‌دهند، حزبی نمی‌شوند و در برنگاه، بی‌عملی پیشه می‌کنند.

اطلاعات

رنزله‌اخبار در امرپوهش در دانشگاه‌ها

● **رسول جعفریان**؛ ماجرای صفحه فعالیت‌های علمی و آموزشی استاد یکی از دانشگاه‌های تهران که با ارائه طرح‌های شگفت در حوزه قرآن و دین و علوم پایه و فنی و طبیعی، این چند روز ذهن همه را به خود مشغول کرد، برگی دیگر از تلاش‌های ناموفق‌ی است که کسانی برای ایجاد نوعی تمدن دینی آن‌هم با مدلی که زمانی در قم عده‌ای [در جایی به اسم فرهنگستان...] بنیاد گذاشتند، دنبال می‌کنند؛ فعالیتی که تاکنون و در طول این ۴۰ سال، نه‌تنها نتیجه محسوسی نداشته، بلکه کارنامه آن بیشتر اسباب تمسخر گشته و گاه عناوین پژوهشی آن، مثل شمرای از عناوینی که در صفحه این استاد گرامی آمده، مادر فرزندمرده را هم به خنده واداشته است. تا این لحظه دوستان و عزیزان می‌توانند این صفحه را در وب‌سایت دانشگاه علم و صنعت مشاهده بفرمایند... ما مسلمانان، عموما، برونده درخشانی در علم و دانش جدید نداریم و همه‌اش به گذشته‌های دوری می‌نایزم که باید گفت اگر هم درست بوده، خیلی ربطی به دین نداشته و البته بنا هم نبوده داشته باشد... مگر کشور ما چقدر امکانات دارد که همین مقدار پول و هزینه هم صرف اموری شود که علم را از مسیری جز تدقیق و تدبر پیش برده و مانند اسب آسیاب، همه را دور محورچو برای قرن‌ها بگرداند...، بنده ناچار بومد نظرم را بنویسم. شاید خطا رفته باشم، در آن صورت از خداوند می‌خواهم از خطای من درگذرد و به این ملت رحم کند.

کیمیا

● در هنگام پخش مراسم اهدای جام جهانی از شبکه سه که طی آن «کیتارووچ» رئیس جمهوری زن کرواسی به‌طرز نامعمولی همه مردانی که روی صحنه می‌رفتند را در آغوش کشیده و می‌بوسید، ابتدا مسئولان شبکه سه طبق قوانین صداوسیما جمهوری اسلامی، از نمایش صحنه‌های فوق خودداری کردند اما پس از چند لحظه‌ای با زیرپا گذاشتن قوانین، به نمایش بقیه صحنه‌های فوق پرداخته و حتی نماهای نزدیک رفتار هنجارشکنانه و نامتعارف «کیتارووچ» را تمام و کمال پخش کردند! اما پس از اتمام این صحنه‌ها و به‌سختن آمدن عادل فردوسی‌پور که به‌خاطر نمایش همین تصاویر، به‌شدت از مدیران پخش شبکه سیاست‌گزار و ممنون بود، معما حل و گفته شد که برخی از مدیران سما هنگام پخش مسابقه فینال جام جهانی، میهمان ویژه برنامه ۲۰۱۸ بوده و پشت صحنه حضور داشتند که عادل فردوسی‌پور از آنها می‌خواهد صحنه‌های اهدای جام را به هر شکل و شمایل، کامل پخش کند و مدیران هم متغله‌انه، قواعد و قوانین پخش و بالاتر از آن، باورها و اعتقادات خود و مردم را نادیده گرفته و به درخواست فردوسی‌پور تن در می‌دهند... به نظر می‌آید اگر حضرات متولی رسانه ملی بخواهند تحت تأثیر برنامه‌سازان‌شان باشند، حتما مسابقات شنا و کشتی‌کج زمان آمریکایی را نیز پخش کرده و حتما جاما فردوسی‌پور توصیه می‌کند که با پخش این مسابقات همه پای تلویزیون مملکت‌شان می‌نشینند و لذت برده و هیچ اتفاقی هم نخواهد افتاد!

politics@sharghdaily.ir

دولت‌داری

دولت‌داری

دولت‌داری

دولت‌داری

دولتال ترامپ را نژادپرستی می‌شناسند که مذاکره با او ممکن نیست؛ اما هم‌زمان نگاهی به کشورهای منطقه دارد و مذاکره با عربستان سعودی را غیرممکن نمی‌داند. سیدمحمد صدر، مشاور وزیر امور خارجه و عضو مجمع تشخیص مصلحت نظام معتقد است که باید با دولت‌های منطقه صحبت کرد تا امنیت منطقه از طریق قدرت‌های منطقه‌ای تأمین شود. صدر می‌گوید: «فضای لازم برای مذاکره با عربستان آماده است. از جانب ما هیچ مسئله‌ای وجود ندارد؛ مشکل از نسوی طرف مقابل است.» به گفته عضو مجمع تشخیص مصلحت نظام مجهر آمریکاست و مذاکرات ایران و عربستان سعودی و سایر کشورهای عربی باشد. او تأکید می‌کند ما نه‌توانسته‌ایم با آمریکا و اروپا گفت‌وگو کنیم و به نتیجه برسیم. چرا با دولت‌های مسلمان گفت‌وگوکنیم؟

کاجندی پیش، نامه‌ای با امضای صد نفر برای مذاکره با دونالد ترامپ منتشر شد؛ آیا در چنین شرایطی مذاکره با آمریکا به صلاح کشور است و اگر قرار باشد مذاکره‌ای شکل بگیرد، این مذاکره باید چه شرایطی داشته باشد؟ وقتی چنین پیشنهادی می‌دهیم، باید در نظر داشته باشیم که آیا شناخت دقیقی از طرف مذاکره‌کننده داریم یا خیر؟ در یک زمان اواما رئیس‌جمهور آمریکا است و جان کری وزیر خارجه؛ در این شرایط اواما سیاست‌های مشخصی دارد و ویژگی‌هایی که دولتش را تعریف می‌کند. اما در زمانی دیگر ترامپ رئیس‌جمهور است و پمپئو وزیر امور خارجه است که در گذشته رئیس سازمان سیا بوده است. پیش از آنکه بخواهیم با آنها مذاکره کنیم باید بدانیم پیش از چه کسانی هستند و چه ویژگی‌هایی دارند. اولین ویژگی ترامپ این است که او فردی نژادپرست است. عملکردی که او در خصوص مهاجران، مکزیکی‌ها، سیاهان و به‌طورکلی در خصوص مردمی داشته که هم‌زاد با او نیستند، کاملا نشان‌دهنده ویژگی نژادپرستی او است. به همین دلیل من معتقدم که ترامپ در زمان ریاست جمهوری اواما که فردی سیاه‌پوست است، خیلی رنج‌کشیده و چون نژادپرست است، اصلا نمی‌توانسته تحمل کند که یک سیاه‌پوست رئیس‌جمهور آمریکا باشد. بنابراین تلاش می‌کند همه دستاوردهای دولت اواما را از بین ببرد و در این چارچوب، سیاست چندجانبه‌گرایی اواما را که سعی داشت با سازمان‌های گوناگون بین‌المللی، متحندان اروپایی و حتی با ایران مذاکره و توافق کند، کنار می‌گذارد، از نقا خارج می‌شود، از قرارداد تغییرات آب‌وهوایی پاریس خارج می‌شود. مدتی پیش هم که از شورای حقوق بشر خارج شد و بعد هم از برجام. در واقع این مسائل هم تفکر یک‌جانبه‌گرایی و هم تفکر نژادپرستانه او را نشان می‌دهد. از میان این دو تفکر می‌توانیم به شعار انتخاباتی او که (آمریکا اول) بود، پی برد و نمود آن را ببینید. این خود یک شعار نژادپرستانه است و به این معنا است که من می‌خواهم تمام دنیا را فدای آمریکا کنم و همه باید هزینه بدهند تا آمریکایی که من تعریف می‌کنم، سود ببرد. این معنای شعار (آمریکا اول) است که در واقع نوعی ناسیونالیسم افراطی یا فزونی‌م‌پراستی است. این مجموعه ویژگی‌های آقای ترامپ است، ضمن اینکه نشان داده است که اصلا به تعهدات خود که در واقع تعهدات بین‌المللی است و جز، اصول و قواعد حقوق بین‌الملل است، پایبند نیست. مسئله بعدی این است که وقتی وزیر خارجه ترامپ با ایران صحبت می‌کند، چندین شرط می‌گذارد. با توجه به این مسائل وقتی می‌گوییم ما بدون هیچ قید و شرط مذاکره نمی‌کنیم به‌هیچ‌وجه صحیح نیست و متعادل نمی‌تواند باشد. برای ایران را تأمین نمی‌کند.

بنابراین من با این نظر موافق نیستم.
کاجانوجه به شرایطی که با خروج آمریکا از برجام، به‌ویژه در حوزه اقتصادی پیش آمده است، عده‌ای معتقدند که ما باید بتوانیم راه مذاکره با آمریکا را در پیش بگیریم. آیا به همین الزامی در شرایط داخلی و بین‌المللی خود رسیده‌ایم یا خیر؟ خیر، من با این دیدگاه نیز موافق نیستم که تنها راه نجات کشور مذاکره با ترامپ است. ببینید زمانی ما از مذاکره با آمریکا سخن می‌گوییم و منظورمان آمریکای اواما است که بحثی جداگانه است، چنان‌که ما آن را قبول داشتیم و دل آن برجام م‌کند اما. اما ماهیت اواما و دولتش با ماهیت ترامپ و دولتش متفاوت است. مذاکره با اواما تأیید می‌شود و چنین هم شد، عمل هم کردیم و منافع ایران و جمهوری اسلامی ایران هم تأمین شد. اما مذاکراهی که شما از قبل می‌دانید که طرف مذاکره چه ویژگی‌هایی دارد و ضمنا به لحاظ روانی هم فرد متعادل نیست، اشتباه است. اصلا چنین فردی با این ویژگی روانی قابل‌اعتماد نیست. بر فرض محال اگر امروز در مذاکره با این فرد به توافق برسید، روز بعد تعهداتش را زیر پا می‌گذارد. همان‌طور که دیدیم، در مصاحبه‌ای گفته است: «من اگر شش ماه بعد بفهمم که اشتباه کردم بهانه‌ای پیدا می‌کنم که توضیح دهم چرا اشتباه کردم». بنابراین نه خود آقای ترامپ، نه وزیر خارهاش و نه مشاور امنیت ملی‌اش که از عوامل مناقبین است و از آنها پول دریافت می‌کند، قابل‌اعتماد نیستند و دلیلی وجود ندارد که با اینها مذاکره شود؛ چراکه قطعا منفعهی برای ایران نخواهد داشت. از طرفی دیگر استراتژی ترامپ این است که می‌گوید من شما را با زور و تحریم وادار می‌کنم که پای میز مذاکره بنشینید. بنابراین آیا کسی که این چنین بی‌ادبی و بی‌احترامی می‌کند، فرد لایقی برای مذاکره است؟ در دیپلماسی مذاکره مهم است اما، مذاکره زمانی است که طرف‌های مذاکره بخواهند منافع مشترکی به دست آورند، در واقع استراتژی برد- برد که مطرح می‌شود، همین است؛ نه اینکه من بگویم شما باید سر میز مذاکره بنایید، من هم ۱۰ دستور می‌دهم و شما هم باید اجرا کنید.

کافکار عده‌ی مهم و متقدم است که خیلی از مشکلات

دیپلماسی

سیدمحمد صدر در گفت‌وگو با «شرق»:

مذاکره با عربستان ممکن است

لیلا ابراهیمیان

عکس: امیر جعفری

ایران در منطقه به دلیل نحوه برخورد ایران با آمریکا و حتی عربستان است. اگر در چنین شرایطی نمی‌شود با آمریکا مذاکره کرد، در ارتباط با کشورهای منطقه؛ مثل عربستان چه باید کرد؟ مهم‌ترین موضوع می‌تواند همین امنیت منطقه‌ای را به دست مجموعه کشورهای منطقه تأمین کنیم. این مسئله را هم به نفع ایران می‌دانیم، هم به نفع عربستان و هم به نفع کل کشورهای منطقه. مسئله‌ای که درحال‌حاضر مهم است این است که بعضی از کشورهای منطقه به دنبال خرید امنیت از آمریکا هستند به این معنا که به آمریکا رشوه می‌دهند و سلاح می‌خرند، با این گمان که امنیتشان از این طریق تأمین می‌شود. ما این مسئله را نفعتنها به نفع کشور خود، بلکه به نفع همان کشورها هم نمی‌دانیم، چراکه ترامپ همان‌طور که خودش رسماً بیان کرده است، به آنها به‌عنوان گاو شیرده نگاه می‌کند و بسیار توهین‌آمیز و اهانت‌آمیز با آنها برخورد می‌کند و رسماً می‌گوید: اگر می‌خواهید امنیت کشورتان حفظ شود باید پول بدهید، باید سلاح بخرید، باید هرچه من می‌گویم انجام بدهید و نباید به‌هیچ‌وجه در جهت مخالفت با اسرائیل حرکت کنید. مجموعه اینها نه‌تنها منابع و منافع این کشورها را از بین می‌برد و در اختیار آمریکا قرار می‌دهد، بلکه این کشورها استقلال خود را هم از دست می‌دهند. بنابراین امیدوار هستیم که دولت‌های منطقه به ندای جمهوری اسلامی پاسخ مثبت دهند. درهرصورت ما همه مسلمان هستیم، برادر هستیم، در منطقه منافع مشترک داریم، فرهنگ و تاریخ مشترک داریم و باید دست به دست هم بدهیم و امنیتی بدون حضور ترامپ در منطقه ایجاد کنیم.

کآیا نزدیکی عربستان به آمریکا به دلیل احساس خطری نیست که نسبت به ایران دارد؟ ایران چه خطری برای عربستان دارد؟ بنیاید تاریخ ایران را بررسی کنید. در طول تاریخ، ایران اصلا دولت تجاوزگری نبوده است. این مسئله مربوط به دوره ۴۰ساله جمهوری اسلامی هم نیست. ایران سابقه تجاوز به کشوری دیگر را ندارد، اما در منطقه مقابل از زمان مغول تاکنون، ایران همیشه مورد تاخت‌وتاز قرار گرفته است. در دوره جمهوری اسلامی مورد تجاوز نظامی صدام حسین قرار گرفت و تا آخر هم از خود دفاع کرد و یک وجب از خاک عراق را هم ضمیمه خاک خود نکرد. بنابراین ترس از ایران اصلا معنایی ندارد. ما واقعا متأسفیم که عربستان سیاست خود را بر این مبنا قرار داده است که از تروریست‌ها برای پیشبرد امیال و اهداف خود استفاده کند. عربستان در تشکیل طالبان در افغانستان نقش داشته است، در تشکیل القاعده نقش داشته و در تشکیل داعش نقش داشته؛ البته یکی از دولت‌هایی بوده که در این زمینه نقش داشته است. این چه سیاستی است که دولتی فکر کند اهدافش را از طریق ایجاد تروریسم، ترویج تروریسم و فرستادن تروریست به جاهای مختلف تأمین کند. این سیاست، سیاست درستی نیست. بنابراین ما باید با هم مذاکره کنیم، منافع خود را تعریف کنیم و به توافق برسیم. این مسئله‌ای است که پیشنهاد می‌کنیم انجام شود.

کفکر می‌کنید این پیشنهاد در چه شرایطی عملیاتی خواهد شد؟ ببینید این مسئله اعلام شده و آقای دکتر ظریف بحث مجمع گفت‌وگوی کشورهای منطقه‌ای را مطرح کرده است، فقط به اراده سیاسی از طرف مقابل نیاز است که پاسخ مثبت بدهند و قدم‌هایی در این جهت برداشته شود. من مطمئن هستم که جمهوری اسلامی، دولت و همگی آمادگی دارند با عربستان بر سر مسائل منطقه‌ای و منافع دو کشور مذاکره کنند.

کآیا در داخل ایران، به‌جز وزارت امور خارجه، فضا برای گفت‌وگو با عربستان فراهم است؟ بله، در این مورد من قاطعانه به شما می‌گویم که فضای لازم آماده است و مشکل از طرف مقابل است. از جانب ما هیچ مسئله‌ای وجود ندارد. سیدمحمد صدر می‌گوید: «ما باید با هم مذاکره کنیم، منافع خود را تعریف کنیم و به توافق برسیم. این مسئله‌ای است که پیشنهاد می‌کنیم انجام شود.»

کفکر می‌کنید این پیشنهاد در چه شرایطی عملیاتی خواهد شد؟ ببینید این مسئله اعلام شده و آقای دکتر ظریف بحث مجمع گفت‌وگوی کشورهای منطقه‌ای را مطرح کرده است، فقط به اراده سیاسی از طرف مقابل نیاز است که پاسخ مثبت بدهند و قدم‌هایی در این جهت برداشته شود. من مطمئن هستم که جمهوری اسلامی، دولت و همگی آمادگی دارند با عربستان بر سر مسائل منطقه‌ای و منافع دو کشور مذاکره کنند.

کآیا در داخل ایران، به‌جز وزارت امور خارجه، فضا برای گفت‌وگو با عربستان فراهم است؟ بله، در این مورد من قاطعانه به شما می‌گویم که فضای لازم آماده است و مشکل از طرف مقابل است. از جانب ما هیچ مسئله‌ای وجود ندارد. سیدمحمد صدر می‌گوید: «ما باید با هم مذاکره کنیم، منافع خود را تعریف کنیم و به توافق برسیم. این مسئله‌ای است که پیشنهاد می‌کنیم انجام شود.»

دیپلماسی

دیپلماسی

دیپلماسی

دیپلماسی

خود چنین می‌کند؟ بنابراین مسائلی که در بین رخ می‌دهد، وجدان جهانی را تحریک می‌کند و به همین دلیل اروپایی‌ها هم وارد مذاکره شده‌اند که سعی کنند جلوی این فاجعه انسانی را بگیرند.
کیکی از مسائلی که منتقدان سیاست‌های ایران در بین مطرح می‌کنند، این است که دخالت ایران در یمن در طولانی مدت به نفع ایران نخواهد بود و در نتیجه آن، تحریم‌های شدیدتری علیه ایران اعمال خواهد شد و ایران متضرر می‌شود. شما فکر می‌کنید که خط میانه در این زمینه چه چیزی خواهد بود؟ ببینید، دخالت به معنای اعزام نیرو و سرباز به اصلا وجود ندارد و این مسئله رد می‌شود. اما درهرصورت ایران در منطقه هست و در آن نفوذ دارد؛ اما نه سیاست تجاوزکارانه دارد و نه سیاست استعماری دارد. در واقع آنها همه برادران مسلمان هستند که باید هم به لحاظ اقتصادی و هم به لحاظ فکری به آنها کمک شود. راه‌حل مذاکره و بحث و گفت‌وگو است که عربستان حاضر نیست بپذیرد.

کمسئله دیگری که بین ایران و عربستان وجود دارد، مسئله سوریه است. آیا فکر می‌کنید توافق‌هایی با محوریت سوریه صورت گرفته که ایران نیروهای خود را از سوریه خارج کند، محوریت آن چیست؟

بحث نخست این است که چرا ایران وارد سوریه شده است؟ آیا خودش وارد شده؟ خیر، دولت سوریه به این دلیل که از تروریسم بین‌المللی یعنی تروریست‌هایی که توسط عربستان، ترکیه، آمریکا، امارات، قطر و.. مورد حمایت تسلیحاتی، مالی و اقتصادی قرار می‌گرفتند، در خطر سقوط قرار گرفته بود، به صورت رسمی از ایران کمک خواست. البته باید این نکته را عرض کنم که دولت سوریه تسلیه این بود که تروریست‌ها چندین برابر دولت سوریه تخریب کردند و همین مسئله به دولت سوریه آبرو داد. آنها جایات‌هایی مرتکب شدند که نشان داد اگر حکومت سوریه را به دست بگیرند، هزار برابر دتر از دولت فعلی خواهند بود. بنابراین به مرور جو سیاسی بازگشت که البته در اینجا حمایت‌های ایران بسیار مؤثر بود، این یک واقعیت است که اگر حمایت‌های ایران نبود، شاید دولت سوریه ساقط می‌شد و بعد از مدت‌ها روسیه هم وارد عمل شد. اینکه مثلا آقای ترامپ چه می‌گوید، اصلا مهم نیست. مهم دولت سوریه است. روزی که دولت سوریه تصمیم بگیرد که چه کسی بماند و چه کسی نماند، طبیعتا تمام کسانی که در خاک سوریه هستند، باید نظر نزدیک آن را بپذیرند.

کسهم ایران در معادله چندوجهی سوریه چیست؟ مهم‌ترین خواسته ایران، پیشگیری از تشکیل دولت داعشی در سوریه بوده که اگر چنین دولتی شکل می‌گرفت، دامنه آن به عراق هم می‌رسید و دو دولت داعشی در کنار ما شکل می‌گرفت. خوشبختانه از این حیث ایران به هدف خود رسیده است.

کپس از خروج آمریکا از برجام، ترامپ بارها عنوان کرده که خروج ما از برجام باعث شده سیاست‌های منطقه‌ای ایران تعدیل شود و از سوریه عقب‌نشینی کند. فکر می‌کنید سیاست ترامپ در استراتژی ایران در سوریه تأثیرگذار بوده است؟

کماهمان من آقای ترامپ شوخی کرده و تنها یک اظهارنظر تبلیغاتی بوده است. تا آنجا که من اطلاع دارم و می‌دانم اقدامات ایران ربطی به نظر ترامپ ندارد.

کموضوع بعدی، حضور ترکیه در مذاکرات سوریه است؛ آیا این امکان وجود دارد که ترکیه و روسیه در موضوع سوریه، ایران را کنار بگذارند؟ درهرصورت در این میان هر کسی به دنبال منافع خود است. اهداف ایران در سوریه با اهداف ترکیه و روسیه در این کشور متفاوت است. در یک مقطع هدفشان یکی بود اما در بلندمدت مشخص نیست که چنین باشد. بنابراین این امکان وجود دارد ولی ایران هم باید مراقب واقع را دنبال می‌کند.

کتاآنگیز ترکیه تا چه حد می‌تواند با تانکیم ما متفاوت باشد؟ در ابتدای امر ترکیه رسماً از داعش حمایت می‌کرد چراکه استراتژی اولیه‌اش ساقط‌کردن دولت بشار اسد بود. اما به مرور این استراتژی تغییر کرد. در حال حاضر مهم‌ترین مسئله برای ترکیه، مسئله کردهای سوریه و ارتباط آنها با (پ‌ک) و کردهای داخل ترکیه و حتی کردهای عراق است، چنانچه در حال حاضر هم وارد سوریه شده و هم وارد عراق. به هر حال این کشورها هر کدام اهداف خاص خود را دارند و در بلندمدت احتمالا مشترک نخواهد بود.

کدرهه‌پرسی اقلیم کردستان عراق، ایران با ترکیه وارد توافق می‌شود و به نوعی از اردوغان حمایت کرد. اخیرا آقای اردوغان و وزیر خارجه‌اش اعلام کرده‌اند که قصد دارند مذاکرات با محوریت (پ‌ک) با ایران داشته باشند در حالی که ایران اعلام کرده چنین مذاکراتی نخواهد داشت. فکر می‌کنید این امکان وجود دارد که با محوریت (پ‌ک) بار دیگر ایران با ترکیه همراهی داشته باشد و اگر نه، به چه دلیل؟

همان‌طور که اشاره کردید در قضیه به‌پرسی اقلیم کردستان، ما با ترکیه هم‌موضوع بودیم. ما هم با تجزیه کردستان عراق و هرگونه حرکت استقلال‌طلبی مخالف هستیم. استراتژی کلی ایران این است که مخالف حرکت‌های تجزیه‌طلبانه است، چه در عراق، چه در ترکیه و برادر و خواهر مسلمان خود چنین می‌کند؟ اصلا پیش از مسلمان، مسئله انسانیت است، چطور انسانی با همون

شماره ۳۱۹۷

شماره ۳۱۹۷

روزنه

حاشیه نشست سالانه فرقه رجوی در پاریس

● انتشار خبر دستگیری یک دیپلمات ایرانی در آلمان به جرم تلاش برای بمب‌گذاری در نشست فرقه رجوی در پاریس در آستانه سفر ریاست محترم جمهوری به اروپا، موجی از واکنش‌ها را به دنبال داشت و هرکس از ظن خود با این رویداد همراه شد. دراین‌باره چند مطلب حاظر اهمیت است:

۱- پاسخ به این سؤال که چه گروه یا سازمان یا کشوری از انتشار این‌گونه خبرها آن هم در آستانه سفر ریاست‌جمهوری ایران به اروپا که ایران به‌شدت به دنبال یافتن راهی برای بی‌اثرکردن تبعات خروج آمریکا از برجام است، منتفع می‌شود، می‌تواند ماهیت عوامل اصلی پشت پرده این ماجرا و هدف آنها را بهتر آشکار کند.

۲- در زمانه‌ای که آمریکا به طور یک‌جانبه از برجام خارج شده و به مدد نقض عهدهای مکرر آمریکا در دوران ترامپ و خروج از پیمان‌های بین‌المللی چهره‌ای پیمان‌شکن و ناقض اصول بین‌الملل در بین دولت‌ها و ملت‌های جهان از این کشور ترسیده است، مخصوصا در پس‌برجام که پروژه ایران‌هراسی آمریکا و ایادی منطقه‌ای آن با شکست مواجه شده، انتشار این اخبار هدیه ویژه‌ای است به ترامپ و گماشتگان منطقه‌ایش همانند تانیاهاو... تا بتوانند با جوسازی مجددا جهان را و به‌ویژه اروپا را از همکاری مجددا ایران راجذر دارند.

۳- از منظر هزینه و فایده اصولا این کارها هیچ‌گونه ارزش اطلاعاتی و امنیتی برای جمهوری اسلامی ندارد و طبعاً می‌توان انتظار داشت که سیاست رسمی دستگاه امنیتی جمهوری اسلامی ایران از ارتکاب به این‌گونه کارها خودداری کند. بنابراین به نظر می‌رسد مطنون اصلی و گردانندگان پشت پرده ماجرا سرویس‌های اطلاعاتی غربی به همراهی موبسادی باشند که با آلت دست قراردادن چند عنصر منافق بتوانند سناریوی مورد نظر خود را پیاده کنند. کمالتیکه بعدا عکس‌هایی از دو عنصر فرقه رجوی منتشر شد که مشخص‌کننده عضویت این دو نفر در سازمان به اصطلاح مجاهدین است. به فرض صحت ادعای دخالت دیپلمات ایرانی در سناریوی مذکور بدون تردید وی در تله اطلاعاتی خریف گرفتار شده و منطقاً نمی‌تواند یک دستور سازمانی و رسمی به وی دراین‌باره ابلاغ شده باشد چراکه نقض غرض سیاست‌های رسمی جمهوری اسلامی مبنی بر تنش‌زدایی با همه کشورها به‌ویژه اتحادیه اروپاست.

۴- درحالی‌که ماهیت دم‌شست‌افکن فرقه رجوی بر همکار روشن است، متأسفانه کشورهای مدعی دموکراسی تحت پوشش آزادی بیان، فعالیت‌های مخرب این فرقه را در اروپا تضمین کرده‌اند و دم خروس آزادی‌خواهی آنها در پس پرده این فرقه خورنیز بیرون زده است. دستگاه سیاست خارجی جمهوری اسلامی باید فعلاانه و از موضع طلبکاری کشورهای حامی تروریست‌ها را بازخواست و به مراجع حقوقی بین‌المللی شکایت خود را تسلیم کند.

۵- از همان لحظه اولیه انتشار این خبر، جناب آقای دکتر ظریف وزیر محترم امور خارجه در توییت‌ ضمن اظهار تعجب، به درستی آن را عملیات فریب نام نهادند و آمادگی وزارت امور خارجه را برای روشن‌شدن ابعاد ماجرا اعلام کردند؛ بنابراین دستگاه متولی سیاست خارجی جمهوری اسلامی باید مصراانه از کشورهای فرانسه، آلمان و بلژیک بخواهد استنادات خود را در اختیار جمهوری اسلامی قرار داده و تا دستیابی به زوایای پنهان و ماهیت گردانندگان اصلی و پشت پرده این ماجرای خطرناک پیگیری‌های لازم را به عمل آورده و در صورتی که مشخص شود دستگاه اطلاعاتی کشوری در این‌ موضوع دخیل بوده است، مراتب را تا حصول نتیجه در مجامع بین‌المللی پیگیری کند.

۶- ماهیت‌پلید فرقه رجوی به‌خاطر آلوده‌بودن دست آنها به خون هزاران شهید در ابتدای انقلاب و همکاری با دیکتاتور مستبد و خون‌آشامی همانند صدام بر علیه ملت ایران موضوعی نیست که قابل کتمان باشد و هر کشوری که بخواهد عاملان این گروه را تقویت کند باید به عنوان یک اقدام خصمانه تلقی شود و هزینه اقدام خود را به علت حمایت از تروریسم پرداخت خواهد کرد. کشورهای اروپایی و بعضی کشورهای عرب منطقه باید بدانند که با طاب بوسیده این فرقه جانی در باتلاق مبارزه علیه ملت ایران گرفتار شوند.

۷- فرقه رجوی سالانه با اتکا بر دلارهای نفتی بعضی کشورهای عرب منطقه و با اجبرکردن افراد، هرساله نشست‌های پرهیاهویی برگزار می‌کند که در خیال خام خود، بدیلی برای جمهوری اسلامی باشد ولی غافل از اینکه این گروه دهمشت‌افکن به خاطر جایات‌های بیساعانه در حق این ملت مظلوم، اصولاً در بین افکار عمومی بی‌ایکاه می‌نارند و تنها نفع این نشست‌ها پرشدن جیب افراد و گروه‌هایی است که این‌گونه نشست‌های اجاره‌ای را برگزار می‌کنند. امسال هم این فرقه سیاه‌رو و حامیان آمریکایی و اسرائیلی‌اش به زعم تشدید ناراضیاتی در ایران به دنبال ائتربنیوسازی این گروه جایناک‌تر است. برای خنثی‌سازی این توطئه لازم است مسئولان جمهوری اسلامی ضمن اولویت‌دادن به حل مشکلات اقتصادی مردم به سایر عرصه‌های نارضایتی مردم مخصوصا در حوزه سیاسی توجه خاصی نشان داده و با تضمین آزادی‌های سیاسی و فراهم‌کردن زمینه بازگشت همه ایرانیان مقیم خارج از کشور و همچنین پذیرش تکرر و تنوع سیاسی و شرکت‌دادن همه سلاقی و مذاهب در ساختار سیاسی و اجتماعی کشور نقشه شوم دشمنان را نقش بر آب کنند.